

Een cruise van Amsterdam naar Venetië deel 1

Het was blikkendinsdag, drie dagen na Epifanie. Het ms Koningsdam, dat door de scheepsschilder zwart-wit geschilderd was, was net terug van een cruise naar de Caricom-landen. Bij een dreigende ruisdaellucht verliet het nu de haven van Amsterdam richting de dogestad. Mijn eegade, een echte ka-kom-eruit, droeg een cabretleren reticule met daarin haar mitaines en enkele schonen van Boskoop; ik zeulde met een rugzakje waaraan mijn mascotte, een Mechels opsinjoorken, bengelde en waarin ik mijn phablet en een paar doyennés du comice opgeborgen had. Aan mijn gordel had ik mijn moneybelt vastgemaakt.

In de fotogalerij, vlak bij het atrium van het schip, werd een welkomstwoord uitgesproken. We hadden ons een plaats uitgezocht naast een bonheur-du-jour, waarboven het Lloyd's-patent ingekaderd was. Bij loungemuziek werden ons allerlei oud-Hollandse likeurtjes zoals boerenjongens en -meisjes en roosjes-zonder-doorns aangeboden. Voor wie dat niet lustte, waren er ook citronnade en andere frisdrankjes. Op gueridons stonden schotels uit oud delfts, waarvan we naar hartenlust toastjes met filet americain, baisers, berliner- en Bossche bollen konden nemen.

Via met cipolijn betegelde trappen begaven we ons naar onze hut. Onderweg ontmoetten we een naar boldoot ruikende überchick uit de Spaarnestad. Met haar point-and-shootcamera – een woord dat niet in mijn groene bijbel staat – had ze naar eigen zeggen zojuist een kiekje van een Kuhls pijlstormvogel gemaakt en had ze er tijdens een reis naar Sao Tomé en Principe sabaku's en pipa's mee gefotografeerd.

Onze kajuit had tapis-plain als vloerbekleding en was opgesmukt met schilderijen in clair-obscur of chiaroscuro. Op een ervan was een stampede afgebeeld, op het andere een encierro. In mijn nachtkastje, waarop ik mijn veilleuse geplaatst had, lag een boek met Schriftuurlijke verhalen. De lampadaire tussen de lits-jumeaux was bedoeld als bijkomende verlichting. Een rechttoe rechtaan getimmerde récamier zorgde voor extra comfort. Een chiffonnière en een secretaire vervolledigden het interieur.

Daar het voor het avondeten nog wat vroeg was, dronken we vooraf in de Hollandse bar een daiquiri, een caipirinha met cachaça of iets soortgelijks. Twee quatre-mainsspelers zaten op een honkytonkpiano wat populaire nummertjes te tokkelen. Aan een cirkante tafel zat een lamijnende Tyrolienne in een gris-perle japon. Op haar hoofd droeg ze een pillbox met een groen bridetje en aan haar voeten had ze queenies. Ze was anekdotes aan het vertellen over haar reis naar Kronstadt nabij Sint-Petersburg.

Onze disgenoten tijdens het diner waren een burschikose berg-Schot, een moeder met een meisje van drie zesjes in een eenvoudig C&A'tje en twee zielenherders, die hun mad wel konden maaien: een lid van de protestantse volle-evangeliegemeente en een rooms-katholieke priester die op zijn jas het chi-rho of Christusmonogram droeg. Dat

herinnerde me aan mijn tijd dat ik bij de Chiro was, de jeugdbeweging waar ik onder meer pimpampet heb leren spelen.

Om de avond af te sluiten, genoot ik op het dek nog van een afterdinner en een mojito en mijn wederhelft van een wienermelange, terwijl we samen de hemel afspeurden op zoek naar het Hoofdhaar van Berenice.